

Medlem netop ved at fejre Jubilæet med en Hædersgave udtrykkelig har fraskrevet sig Ret til at tale saaledes, som han og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds have gjort. Hvis Forslaget i 1898 ikke var en Forherligelse af Krigen, er dette Forslag det heller ikke.

Marott: Jeg vil først sige, at jeg forstaar aldeles ikke den Indignation, der hersker her i Anledning af, at vi Socialdemokrater have tilladt os at foreslaa en anden Form for denne Gave til Veteranererne. Man har hele Tiden søgt at gøre den Opfattelse gældende, at det er os Socialdemokrater, der staa alene med denne formastelige Opfattelse af denne Sag. Jeg vil tillade mig at oplyse, at der er andre, der have gjort den samme Opfattelse gældende. I et af de Herrers egne Organer staar der bl. a. følgende, hvilket jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Foreløbig vil Staten dog faa at udrede ca. 600,000 Kr. aarlig til denne Hædersgave, der har vor fuldeste Sympati, især hvis der kun var Tale om saadanne, der selv meldte sig som trængende. De velstillede er der i Grunden ingen paa-trængende Anledning til at give noget. De fik i sin Tid Hæderstegnet, Krigsmedaillen som anerkendende Bevis for deres Deltagelse i Krigen“. Det er jo det samme, der siges i vort Ændringsforslag, og vi have givet en bestemt Anvisning paa, hvorledes den Sag kan ordnes uden at risikere de Vanskeligheder, der fremkom i 1898. Der er altsaa indenfor de Herrers eget Parti afvigende Meninger om denne Sag. (*Pinstrup:* Det er i „Agrardagbladet“). Ja, jeg antager, at man ogsaa kan regne „Agrardagbladet“ til et Regeringsorgan, det er i alt Fald et Organ, som det ærede Medlem for Kerteminde (*Pinstrup*) i Regelen skænker sin Sympati, det undrer mig derfor, at det netop er ham, der protesterer.

Med Hensyn til vort Partis Stilling i Finansudvalget skal jeg oplyse, at jeg paa Grund af Bortrejse ikke var til Stede i Udvalget den Dag, da den omtalte Sag forhandlede. Men da jeg kom tilbage og talte med mine Partifæller i Udvalget, blev det mig meddelt, at der fra vor Side var blevet udtalt det, som nu er nævnt af de ærede Medlemmer for Københavns Amts 2den Valgkreds og Københavns 10de Valgkreds. Den omtalte Protokoltilførsel, paa Grundlag af hvilken Skrivelsen til den højtærede Finansminister er afsendt, staar imidlertid for Mødet Fredag den 23. No-

vember, hvor jeg var til Stede. Og da jeg nu i Dag har set denne Protokoltilførsel, blev jeg meget forbavset over den. Jeg har ikke hørt noget til denne Tilførsel. Hvis jeg havde set og hørt noget saadant, vilde jeg have protesteret. Mine ærede Partifæller have umiddelbart efter, at Sagen har været forhandlet i Finansudvalget, meddelt mig den samme Opfattelse, som vi have gjort gældende her i Dag. Det turde dog være et Bevis for, at vi i denne Henseende ikke, som antydet ved 1ste Behandling og ogsaa fremhævet af enkelte Regeringsblade, ere løbne fra Ord og Aftaler. Hvis vi virkelig havde været paa det rene med, at vi havde bundet os til dette Forslag, vilde vi selvfølgelig ikke have fremsat disse Ændringsforlag. Det have vi slet ikke været, og jeg forstaar derfor ikke, at man fra anden Side ønsker at gøre et saa stort Nummer ud af denne Sag.

Anders Nielsen: Jeg kan paaskønne, at det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) søger at udligne Tvistigheden, men Forsøget er alligevel ikke saa godt anbragt, som ønskeligt kunde være. Tingen er, at der foreligger en aldeles bestemt Aftale, saadan som Aftaler nu en Gang træffes i Finansudvalget. D'Hrr. Socialdemokrater havde paa et tidligere Trin ønsket, at man skulde sætte Grænsen ved det økonomiske Skel, men det frafaldt de og gave Tilslutning til følgende Protokoltilførsel, som der ikke blev gjort nogen Indsigelse imod, da den blev læst op: „Under Henviisning til Finansministerens Udtalelse ved Samraadet den 21. ds. er Udvalget enigt om, at et Lovforslag om en Hædersgave bør omfatte alle Deltagerne i 3-Aars Krigen uden Hensyn til deres økonomiske Stilling. Ligeledes er Udvalget enigt om, at Spørgsmaalet om at foretage noget overfor Veteranererne fra 1864, bør hvile indtil 1914.“ Naar jeg konciperede det, saaledes som jeg nu har læst det op, har jeg selvfølgelig ikke gjort andet end at samle det Indtryk, jeg havde af Forhandlingen. Og det blev læst op efter at være ført til Protokols. Efter Protokollen blev derpaa Skrivelsen affattet paa den Maade, som det sædvanligt sker i Bureauet af den Mand, som har denne Gerning, og overgivet mig til Underskrift. Forinden jeg underskrev den, tilføjede jeg den Bemærkning, som det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) havde udtalt Ønsket om at faa tilføjet. Det er uomtvisteligt, at vi, i det Øjeblik vi afgjorde den Sag,